

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 39

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 ianuarie 2007

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 815 din 9 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 500 din Codul de procedură penală	2-3	Decizia nr. 822 din 16 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (2) și art. 117 alin. (1) și (6) din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției	9-10
Decizia nr. 816 din 9 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. 2 din Codul silvic	3-4	Decizia nr. 823 din 16 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil	10-11
Decizia nr. 819 din 9 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă	4-6	Decizia nr. 825 din 16 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 ⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală	11-12
Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 și art. 194 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. I pct. 75 ¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000	6-8	Decizia nr. 827 din 16 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni	13-14
		Decizia nr. 832 din 16 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720 ¹ din Codul de procedură civilă	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 815

din 9 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 500 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 500 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Adrian Călugăru în Dosarul nr. 528/2006 al Judecătoriei Constanța.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată, următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 528/2006, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 500 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Constantin Adrian Călugăru în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cereri de reabilitare judecătorească.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin principiului prezumției de nevinovăție, deoarece la analiza îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru acordarea reabilitării judecătorești se solicită fișa de cazier judiciar. În cazul în care pe aceasta apare consemnarea potrivit căreia față de petent s-a pus în mișcare acțiunea penală pentru o altă faptă, cererea de reabilitare se suspendă. În opinia autorului, această reglementare îngreșește libertatea individuală, deoarece petentul nu a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească, ci este doar cercetat penal pentru o altă faptă, beneficiind de prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 23 alin. (11) din Constituție.

Judecătoria Constanța opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin suspendarea cererii de reabilitare judecătorul nu se pronunță asupra fondului, ci prorogă această decizie tocmai până la soluționarea definitivă a cauzei privitoare la noua învinuire.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece rațiunea instituirii acestui caz de suspendare decurge din faptul că în sistemul nostru de drept reabilitarea este o măsură care vizează persoana

condamnatului, tot trecutul acestuia, și nu o anumită condamnare, în cazul condamnărilor succesive reabilitarea producând efecte cu privire la toate acestea și având un caracter indivizibil.

Suspendarea cererii are un caracter temporar, nu afectează fondul cauzei privitoare la noua învinuire și nu înseamnă că persoana care a formulat cererea este considerată vinovată de săvârșirea noii infracțiuni.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, prin suspendarea examinării cererii de reabilitare, titularul acesteia nu este considerat vinovat de noua faptă pentru care este cercetat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 500 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „Suspendarea examinării cererii”, care au următorul conținut: *„Dacă înainte de soluționarea cererii de reabilitare a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru o altă infracțiune săvârșită de condamnat, examinarea cererii se suspendă până la soluționarea definitivă a cauzei privitoare la noua învinuire”*.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prezumția de nevinovăție constă în dreptul unei persoane căreia i se aduce o acuzație în materie penală de a fi considerată nevinovată până la condamnarea sa printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Acest principiu impune membrilor unui tribunal să nu pornească de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat, sarcina probei revenind acuzării, iar de dubii profitând acuzatul. În esență, prezumția de nevinovăție tinde să protejeze persoana cercetată de săvârșirea unei fapte penale împotriva unui verdict de culpabilitate ce nu a fost stabilit în mod legal.

Prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate nu se aduce atingere principiului prezumției de nevinovăție, dat fiind că suspendarea examinării cererii de reabilitare nu are niciun efect asupra procesului în care s-a pus în mișcare noua acțiune penală, aceasta

desfășurându-se după regulile și cu garanțiile prevăzute de lege.

Pe de altă parte, suspendarea examinării cererii de reabilitare este o opțiune procedurală a legiuitorului care nu se întemeiază pe înlăturarea prezumției de nevinovăție a petentului pentru infracțiunea care formează obiectul noii acțiuni penale, așa cum fără temei susține autorul

excepției, ci pe necesitatea de a se stabili îndeplinirea condiției prevăzute de art. 137 alin. 1 lit. c) din Codul penal, ca acesta să aibă o bună conduită pe întreaga perioadă până la soluționarea cererii. Or, îndeplinirea acestei condiții nu se poate verifica decât după finalizarea procesului în care s-a pus în mișcare noua acțiune penală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 500 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Adrian Călugăru în Dosarul nr. 528/2006 al Judecătoriai Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 816

din 9 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. 2 din Codul silvic

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. 2 din Codul silvic, excepție ridicată de Nicolaie Hauca în Dosarul nr. 1.265/2006 al Judecătoriai Câmpulung Moldovenesc.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.265/2006, **Judecătoria Câmpulung Moldovenesc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 alin. 2 din Codul silvic**, excepție ridicată de Nicolaie Hauca în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că proprietatea privată este ocrotită și garantată de către stat, recunoscându-se dreptul proprietarului de a dispune de ceea ce îi aparține, inclusiv vegetația forestieră. Așa fiind, reglementarea cuprinsă în textul legal criticat vine în contradicție cu principiul constituțional enunțat.

Judecătoria Câmpulung Moldovenesc opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dreptul de proprietate privată asupra fondului forestier nu poate fi exercitat decât în limitele legii. Respectarea riguroasă a normelor ce vizează exploatarea fondului forestier este necesară pentru prevenirea tăierilor masive de arbori și a despăduririi terenurilor, care ar avea consecințe grave asupra mediului înconjurător și asupra sănătății populației. Tocmai aceste interese impun incriminarea și sancționarea faptelor prevăzute în textul de lege criticat, chiar dacă acestea sunt săvârșite de proprietarii terenurilor forestiere.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece exercitarea prerogativelor dreptului de proprietate nu trebuie absolutizată, iar legiuitorul este îndreptățit să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor acestui drept, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu cele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 98 alin. 2 din Codul silvic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 8 mai 1996, care au următorul conținut:

„*Furtul de arbori doborâți sau ruși de fenomene naturale, ori de arbori, puiți sau lăstari care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, cu sau fără drept, din fondul forestier național sau de pe terenurile cu vegetație forestieră prevăzute la art. 6 [...] se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă.*“ (alin. 1)

„*Dacă fapta a avut ca urmare o pagubă în valoare de peste 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.*“ (alin. 2)

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. 2 din Codul silvic, excepție ridicată de Nicolae Hăuca în Dosarul nr. 1.265/2006 al Judecătorei Cămpulung Moldovenesc.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 819

din 9 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Federația Națională a Sindicatelor din Electricitate „Univers” în Dosarul nr. 8.891/3/CA/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, consilier juridic cu delegație la dosar. Lipsește cealaltă

parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.955 D/2006, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Federația Energia Mileniului III și Federația Națională a Sindicatelor din Electricitate „Univers” în Dosarul nr. 8.892/3/CA/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund reprezentanții autorilor excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Reprezentanții autorilor excepției sunt de acord cu conexarea.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1955 D/2006 la Dosarul nr. 1.954 D/2006, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Federației Naționale a Sindicatelor din Electricitate „Univers” solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că negocierea contractului colectiv de muncă ar trebui să aibă loc anual, iar în situația în care unitatea nu își îndeplinește obligațiile prevăzute de lege de a începe negocierile anuale obligatorii privind salariile, durata timpului de lucru, programul de lucru și condițiile de muncă, se poate declanșa un conflict de interese. Modul în care direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie Timiș, respectiv Constanța, au înțeles să aplice prevederile legale criticate a eliminat posibilitatea ca salariații să obțină majorări salariale, conform revendicărilor formulate, aducându-se atingere dreptului acestora la negocieri colective, precum și dreptului la grevă.

Reprezentantul Federației Energia Mileniului III solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, considerând că prin textele de lege criticate se aduce atingere dreptului la grevă. Astfel, în situația în care unitatea începe negocierile fără a ține cont de revendicărilor formulate de salariați, aceștia nu pot declanșa un conflict de interese datorită interdicției instituite prin art. 13 alin. (1) din Legea nr. 168/1999.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate, întrucât, potrivit art. 43 alin. (2) din Legea fundamentală, condițiile și limitele exercitării dreptului la grevă sunt stabilite prin lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 23 iunie 2006, pronunțate în dosarele nr. 8.891/3/CA/2006 și nr. 8.892/3/CA/2006, **Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și 13 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.**

Excepția a fost ridicată de Federația Națională a Sindicatelor din Electricitate „Univers” și de Federația Energia Mileniului III în cauze având ca obiect obligarea direcțiilor de muncă, solidaritate socială și familie Timiș, respectiv Constanța, la înregistrarea sesizării în vederea concilierii unor conflicte de interese.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 130/1996, au avut loc negocierile anuale obligatorii pentru încheierea unui nou contract colectiv de muncă. Întrucât nu s-a ajuns la un acord cu privire la revendicările salariale, sindicatele au sesizat direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie Timiș, respectiv Constanța, în vederea înregistrării sesizării pentru concilierea conflictului de interese. Aceste institutii au refuzat înregistrarea sesizării, motivând că, potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 168/1999, pe durata valabilității unui contract colectiv de muncă salariații nu pot declanșa conflicte de interese și că excepția de la această regulă, prevăzută de alin. (2) al art. 13 din același act normativ, în conformitate cu care fac excepție de la regula prevăzută la alin. (1) situațiile prevăzute la art. 12 lit. d), nu are incidență în speță, deoarece unitatea nu a refuzat începerea negocierilor colective. Așa fiind, autorii excepției consideră că în asemenea condiții salariații nu-și pot realiza revendicările salariale și nu pot recurge la grevă, dispozițiile legale criticate încălcând următoarele drepturi constituționale: dreptul la negocieri colective în materie de muncă, dreptul

la grevă și dreptul sindicatelor de a contribui la apărarea și promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor lor. Totodată, consideră că sunt încălcate și dispozițiile art. 6 paragraful 4 privind asigurarea dreptului lucrătorilor și al patronilor la acțiuni colective, în caz de conflict de interese, inclusiv dreptul la grevă din Carta socială europeană, revizuită, precum și prevederile art. 8 pct. 1 lit. d) referitoare la asigurarea de către statele părți a dreptului la grevă din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că excepția este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, arătând că în speță se pune o problemă de aplicare a legii, „de competența instanțelor judecătorești”, deoarece Curtea Constituțională nu poate cenzura o eventuală aplicare neconstituțională a legii. Totodată, mai arată că dreptul salariaților la grevă nu este un drept absolut, ci, potrivit prevederilor art. 43 alin. (2) din Constituție, acesta se exercită în condițiile și limitele stabilite de lege, și că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere nici dreptului la negocieri colective.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, conflictul de interese intervine numai în legătură cu începerea, desfășurarea și încheierea negocierilor colective, iar exercitarea dreptului la grevă se poate face numai în condițiile și limitele prevăzute de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 și 13 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 12 — *„Conflictele de interese pot fi declanșate în următoarele situații:*

a) *unitatea refuză să înceapă negocierea unui contract colectiv de muncă, în condițiile în care nu are încheiat un contract colectiv de muncă sau contractul colectiv de muncă anterior a încetat;*

b) *unitatea nu acceptă revendicările formulate de salariați;*

c) *unitatea refuză nejustificat semnarea contractului colectiv de muncă, cu toate că negocierile au fost definitive;*

d) *unitatea nu își îndeplinește obligațiile prevăzute de lege de a începe negocierile anuale obligatorii privind salariile, durata timpului de lucru, programul de lucru și condițiile de muncă.”*

— Art. 13 — *„(1) Pe durata valabilității unui contract colectiv de muncă salariații nu pot declanșa conflicte de interese.*

(2) Fac excepție de la regula prevăzută la alin. (1) situațiile prevăzute la art. 12 lit. d).“

Aceste prevederi sunt considerate de autorii excepției ca aducând atingere următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 9 privind sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale; art. 41 alin. (5) referitor la dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective și art. 43 privind dreptul la grevă, precum și dispozițiilor art. 6 pct. 4 privind asigurarea dreptului lucrătorilor și al patronilor la acțiuni colective, în caz de conflict de interese, inclusiv dreptul la grevă din Carta socială europeană, revizuită, și prevederilor art. 8 pct. 1 lit. d) referitoare la asigurarea de către statele părți a dreptului la grevă din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține următoarele:

Prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 168/1999 instituie regula potrivit căreia pe durata valabilității unui contract colectiv de muncă salariații nu pot declanșa conflicte de interese. Excepția de la această regulă este prevăzută în alin. (2) al art. 13, în conformitate cu care fac excepție de la regula prevăzută la alin. (1) situațiile prevăzute la art. 12 lit. d).

Curtea observă că, potrivit art. 12 lit. d) din Legea nr. 168/1999, una dintre situațiile în care se pot declanșa conflicte de interese este aceea când „*unitatea nu își îndeplinește obligațiile prevăzute de lege de a începe negocierile anuale obligatorii privind salariile, durata timpului de lucru, programul de lucru și condițiile de muncă*”.

Curtea reține că îndeplinirea acestei obligații nu poate fi privită strict formal, prin simplul act al începerii negocierilor,

neurmat de stăruința unității pentru realizarea unei înțelegeri cu salariații în scopul încheierii contractului colectiv de muncă. Aceasta rezultă și din faptul că la lit. b) a aceluiași articol este prevăzută una dintre situațiile în care pot fi declanșate conflicte de interese, și anume atunci când „*unitatea nu acceptă revendicările formulate de salariați*”.

Totodată, Curtea mai observă că revendicările salariaților pot viza și salariile, obiect al negocierilor colective obligatorii în fiecare an. Or, refuzul formal și ferm al unității de a accepta orice revendicare a salariaților în această problemă, neurmat de niciun fel de consecințe legale, ar face ca salariații să nu își poată valorifica revendicările salariale niciodată, chiar dacă acestea sunt legale și justificate.

În sensul celor precizate mai sus, Curtea constată că textele de lege criticate nu conțin nicio dispoziție contrară prevederilor constituționale privind dreptul la negocieri colective în materie de muncă, dreptul la grevă și dreptul sindicatelor de a contribui la apărarea și promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor lor și nici celor privind asigurarea dreptului lucrătorilor și al patronilor la acțiuni colective, în caz de conflict de interese, inclusiv dreptul la grevă, din Carta socială europeană, revizuită, și celor referitoare la asigurarea de către statele părți a dreptului la grevă din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, ridicând însă probleme de interpretare și aplicare, a căror rezolvare intră în competența instanței de judecată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și 13 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Federația Națională a Sindicatelor din Electricitate „Univers” în Dosarul nr. 8.891/3/CA/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal, precum și de Federația Energia Mileniului III și Federația Națională a Sindicatelor din Electricitate „Univers” în Dosarul nr. 8.892/3/CA/2006 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 820

din 9 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 și art. 194 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. I pct. 75¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 și 194 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. I pct. 75¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000, excepție ridicată de Dumitru Mocănașu în Dosarul nr. 11.482/2005 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsesc părțile Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de

Asigurări Sociale și Casa Județeană de Pensii Iași, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că autorul excepției solicită de fapt revenirea la o formă anterioară a Legii nr. 19/2000, solicitare ce nu poate fi soluționată de Curtea Constituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 11.482/2005, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 și 194 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. I pct. 75¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000**, excepție ridicată de Dumitru Mocănașu cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de recalculare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 180 și art. 194 din Legea nr. 19/2000, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 față de formularea lor inițială, ca și abrogarea prin aceeași ordonanță a art. 181 din lege sunt contrare principiilor constituționale care consacră neretroactivitatea legii civile și egalitatea în drepturi a cetățenilor. În acest sens, arată că, spre deosebire de redactarea anterioară a acestor texte de lege, care permitea stabilirea pensiei doar în cadrul sistemului public, cu luarea în calcul a întregii perioade lucrate și a veniturilor realizate la locuri de muncă ce se încadrau în sisteme diferite, în prezent drepturile de pensie convenite pentru perioadele cotizate în sisteme diferite de asigurări sociale sunt fracționate. Astfel, rezultă un quantum mai mic al pensiei, aducându-se atingere drepturilor câștigate, fapt pe care îl demonstrează prin situația sa personală.

Tribunalul Iași — Secția civilă consideră că textele de lege criticate nu influențează decât modul de stabilire a pensiei începând cu data intrării acestor prevederi în vigoare, neavând efect asupra drepturilor de pensie încasate de contestator până la acea dată. Apreciază însă că art. 194 din Legea nr. 19/2000 are repercusiuni complexe asupra drepturilor câștigate, întrucât creează posibilitatea de a nu putea fi valorificate în calculul punctajului mediu stagii de cotizare care nu întrunesc minimul legal, acumulate într-unul din sistemele neintegrate sau sistemul public de pensii. În sfârșit, arată că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere principiului constituțional al egalității în drepturi.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată. Astfel, arată că reglementarea formelor de asigurări sociale, condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi intră în competența exclusivă a legiuitorului și constituie opțiunea acestuia. De asemenea, consideră că dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor și nici principiul neretroactivității legii, fiind deopotrivă aplicabile tuturor cetățenilor aflați în situații identice și cu efecte numai de la data intrării lor în vigoare.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu conțin nicio dispoziție contrară dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. De asemenea, arată că, în realitate, se

solicită revenirea la forma inițială a Legii nr. 19/2000, prin înlăturarea modificărilor și completărilor ulterioare, aspect ce nu revine competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 180 și 194 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000. Aceste texte de lege au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002. Ulterior, aceste texte de lege au fost completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 17 martie 2003, și prin Legea nr. 577/2003 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 2004.

În prezent aceste texte au următoarea redactare:

— Art. 180: „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei legi pensiile de asigurări sociale de stat, pensiile suplimentare, pensiile de asigurări sociale pentru agricultori, stabilite pe baza legislației anterioare, precum și ajutoarele sociale stabilite potrivit legislației de pensii devin pensii în înțelesul prezentei legi.*

(2) *CNPAS va lua măsurile necesare astfel încât la data intrării în vigoare a prezentei legi să determine punctajul mediu anual al fiecărui pensionar, prin raportarea quantumului pensiilor convenite conform legislației anterioare, pe categoriile de pensii prevăzute la art. 40, din care s-a dedus contribuția pentru asigurările sociale de sănătate, datorată conform legii, la valoarea unui punct de pensie, stabilită în condițiile art. 80.*

(3) *Pensionarilor de asigurări sociale de stat ale căror drepturi stabilite în perioada 1 ianuarie 1998 — 31 martie 2001 sunt mai mari decât un punctaj mediu estimat pentru persoanele ce se vor pensiona în condițiile prezentei legi, pe lângă punctajul mediu anual determinat conform prevederilor alin. (2), li se atribuie și acest punctaj mediu estimat, care se are în vedere la operațiunile de indexare și recorelare.*

(3¹) *Se exceptează de la prevederile alin. (3) pensionarii de asigurări sociale de stat ale căror drepturi de pensie s-au stabilit pe baza salariilor din ultimii 5 ani de activitate sau pe baza salariilor de până la data de 1 aprilie 1992. Acestor categorii de persoane li se aplică prevederile alin. (2).*

(4) *Punctajul mediu estimat, prevăzut la alin. (3), se calculează de CNPAS.*

(5) *Punctajul mediu anual și punctajul mediu estimat se pot corecta corespunzător recorelării prevăzute la art. 168 alin. (3) — (5).*

(5¹) *După definitivarea procesului de recorelare, punctajul mediu anual al pensiilor convenite persoanelor prevăzute la alin. (3¹) nu poate fi mai mic decât cel calculat la data de 1 aprilie 2001.*

(6) *Cuantumul pensiilor se stabilește pe baza prevederilor art. 76, luându-se în considerare punctajul mediu anual sau punctajul mediu estimat, după caz, ce va fi stabilit conform alin. (2), (3), (5) și (5¹).*

(7) *În situația în care cuantumul pensiilor, stabilit conform alin. (6), este mai mic decât cel stabilit în baza legislației anterioare, se păstrează în plată cuantumul avantajos.*”;

— Art. 194: „(1) *Între sistemul public și celelalte sisteme proprii de asigurări sociale, neintegrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, inclusiv sistemul pensiilor militare, se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș, precum și a altor drepturi de asigurări sociale prevăzute de prezenta lege.*

(2) *În situația prevăzută la alin. (1) prestațiile de asigurări sociale în sistemul public se stabilesc numai pentru stagiul de cotizare realizat în acest sistem.*

(2¹) *La acordarea indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. a)–e), baza de calcul se constituie conform art. 99 alin. (1), (2) sau (3), după caz, numai din veniturile realizate în lunile în care persoana a fost asigurată în sistemul public de pensii.*

(3) *Perioadele asimilate stagiului de cotizare, prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. b) și c), care constituie și vechime în muncă sau în serviciu în sistemul pensiilor militare și în celelalte sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate, se iau în calcul, opțional, în unul dintre sisteme.*

(4) *Decontarea între sistemul public și celelalte sisteme de asigurări sociale neintegrate încetează începând cu data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență.*

(5) *În situațiile prevăzute la alin. (4) prevederile art. 180 se vor aplica doar pentru cuantumul pensiilor stabilit pe baza vechimii în muncă realizate în sectorul asigurărilor sociale de stat.*”

Constituie obiect al excepției de neconstituționalitate și art. I pct. 75¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001, introdus prin pct. 45 din Legea nr. 338/2002, care dispune abrogarea art. 181 din Legea nr. 19/2000. Art. 181 prevedea că pentru persoanele asigurate atât în sistemul asigurărilor sociale de stat, cât și în alte sisteme neintegrate, la determinarea punctajului se ia în calcul și salariul sau venitul asigurat care a constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale din perioada în care această contribuție a fost achitată sistemului asigurărilor sociale de stat.

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (1) și (2), care prevăd că „*Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea*” și consacră principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau

contravenționale mai favorabile, precum și celor ale art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, în acord cu cele statuate în numeroase rânduri în jurisprudența sa, că, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. Astfel, legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul valoric al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Această prerogativă a legiuitorului nu poate fi considerată ca o încălcare a principiului constituțional al neretroactivității legii civile, atât timp cât dispozițiile de lege se aplică de la data intrării lor în vigoare pentru viitor. De asemenea, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și discriminări.

În lumina acestor principii, Legea nr. 19/2000, lege-cadru în reglementarea drepturilor de asigurări sociale în sistemul public, a așezat pe principii și reguli noi întreaga legislație a pensiilor. Printre modificările esențiale se numără și integrarea în sistemul public a mai multor sisteme distincte anterior și eliminarea posibilității de acordare a drepturilor de pensie într-un sistem și pentru perioadele asigurate în alte sisteme. În prezent, este prevăzută recunoașterea reciprocă între diferite sisteme ale asigurărilor sociale a perioadelor de cotizare în vederea stabilirii dreptului de a se înscrie la pensie, dar drepturile de pensie se calculează și se acordă distinct în fiecare sistem, în raport cu perioada cotizată în sistemul respectiv, eliminându-se astfel decontările anevoioase între diferite sisteme ale asigurărilor sociale.

Analizând modul în care a fost motivată excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, de fapt, autorul excepției este nemulțumit de noile reglementări în vigoare și solicită înlăturarea acestora, pentru a se reveni la forma inițială a art. 180, 181 și 194 din Legea nr. 19/2000, potrivit căreia toți pensionarii își primeau drepturile în sistemul public, chiar dacă anterior au fost asigurați și în cadrul altor sisteme de asigurări sociale. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 și 194 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. I pct. 75¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000, excepție ridicată de Dumitru Mocănașu în Dosarul nr. 11.482/2005 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 822

din 16 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (2) și art. 117 alin. (1) și (6) din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției

Ion Predescu	— președinte
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (2) și ale art. 117 alin. (1) și (6) din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 28 februarie 2005.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 87 alin. (2): „*Activul rămas în urma achitării sumelor datorate creditorilor societății cooperative și a părții divizibile către membrii cooperatori se transmite, în baza hotărârii adunării generale a membrilor cooperatori, către o altă societate cooperativă, conform prevederilor actului constitutiv. În lipsa hotărârii adunării generale, activul rămas se atribuie de către instanța competentă unei societăți cooperative de aceeași formă, din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate, prin hotărâre judecătorească irevocabilă.*”;

— Art. 117 alin. (1) și alin. (6): „(1) *Organizațiile cooperatiste existente la data intrării în vigoare a prezentei legi au obligația să își modifice statutele dacă nu sunt în conformitate cu prevederile prezentei legi și să le înregistreze la oficiul registrului comerțului în termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a acesteia. [...]*”

(6) *Organizațiile cooperatiste care nu și-au înregistrat modificările statutelor până la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) se dizolvă de drept și intră în lichidare, în condițiile prevederilor art. 85—88.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 40 alin. (1) referitoare la dreptul la libera asociere și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 13 din 19 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 28 februarie 2005, s-a pronunțat, în cadrul controlului a priori, asupra constituționalității Legii nr. 1/2005, în ansamblul său.

Cu acel prilej, Curtea a statuat că, prin această reglementare, legiuitorul nu a încălcat dispozițiile art. 40 alin. (1) și ale art. 44 din Constituție, deoarece acestea nu au incidență asupra societăților cooperative constituite, așa cum precizează art. 7 și art. 89 din lege, pe baza consimțământului liber exprimat al membrilor lor.

Deoarece nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziei sus-menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (2) și art. 117 alin. (1) și (6) din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, excepție ridicată de Autoservice Baicului Socom în Dosarul nr. 802/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 13 din 19 ianuarie 2005, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 802/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (2) și art. 117 alin. (1) și (6) din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției.**

Excepția a fost ridicată de Autoservice Baicului Socom cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Încheierii nr. 58.255 din 27 decembrie 2005, pronunțată de judecătorul delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 40 alin. (1) și ale art. 44 din Constituție. În acest sens, arată că textele de lege atacate îngădesc dreptul de liberă asociere, prin stabilirea unui „termen imperativ, de decădere, și nu de recomandare”, și încalcă proprietatea privată, „reprezentând în fapt o măsură de confiscare.”

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (2) și ale art. 117 alin. (1) și (6) din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, excepție ridicată de Autoservice Baicului Socom în Dosarul nr. 802/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 823

din 16 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil

Ion Predescu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unirea Shopping Center” — S.A. în Dosarul nr. 18.865/301/2005 (14.944/2005) al Judecătoria Sectorului 3 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 44 alin. (7) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 18.865/301/2005 (14.944/2005), **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unirea Shopping Center” — S.A. într-un proces civil având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (7) din Constituție, întrucât „permite accesul necondiționat și pe spații aflate în coproprietate pe cote părți sau în indiviziune, încălcându-se astfel obligația de respectare a sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și alte sarcini prevăzute de lege ce revin proprietarului”.

Judecătoria Sectorului 3 București apreciază că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile art. 44 alin. (7) din Constituție, deoarece respectarea sarcinilor ce revin proprietarului potrivit acestor dispoziții „poate fi cercetată de autoritățile competente să ia măsurile ce se impun”.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că prevederile criticate consacră reguli generale privind atât exercitarea drepturilor potrivit scopului lor economic și social, cât și dreptul la repararea prejudiciilor. În consecință, propune respingerea excepției.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că prin executarea unei obligații de a face se asigură realizarea drepturilor legale ale creditorului dând expresie principiului constituțional al garantării dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă art. 1.073 din Codul civil, care are următorul conținut: „*Creditorul are dreptul de a dobândi îndeplinirea exactă a obligației, și în caz contrar are dreptul la dezdăunare.*”

Textul constituțional invocat este cel al art. 44 alin. (7) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că este neîntemeiată pentru considerentele ce urmează:

Art. 1073 din Codul civil face parte din cap. VII — Despre efectele obligațiilor, cuprins în Titlul III — Despre contracte sau convenții din Cartea a III-a a Codului civil. Textul criticat stabilește regula de principiu privind efectul general al obligațiilor, și anume de a da creditorului dreptul

de a urmări și a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat sau de a cere despăgubiri în caz de neexecutare.

Finalitatea textului este evidentă și constă în realizarea drepturilor legale ale creditorului prin determinarea debitorului de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui contract încheiat între părți, sub sancțiunea suportării unor despăgubiri.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unirea Shopping Center” — S.A. în Dosarul nr. 18.865/301/2005 (14.944/2005) al Judecătorei Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 825

din 16 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală

Ion Predescu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodită Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Roland Caruso în Dosarul nr. 1.333/2006 al Judecătorei Cluj-Napoca.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.333/2006, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Roland Caruso în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile legale criticate, care spre deosebire de prevederile ce reglementează în mod amănunțit

Curtea constată că asemenea reglementări creează condițiile indispensabile valorificării dreptului de proprietate privată, dând expresie principiului garantării acestuia. În același timp garantarea dreptului de proprietate implică, însă, potrivit art. 44 alin. (7) din Constituție, și respectarea de către proprietar a obligațiilor cu privire la protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

condițiile în care pot fi desfășurate activitățile de înregistrare audio înscrise la secțiunea VI — Interceptările și înregistrările audio și video din Codul de procedură penală, aduc atingere principiului referitor la prezumția de nevinovăție, deoarece nu prevăd în mod explicit dreptul inculpatului de a lua cunoștință de conținutul unor astfel de înregistrări și nici obligativitatea instanței de judecată de a verifica legalitatea lor.

În lipsa unei autorizări exprese, autorul consideră că înregistrările telefonice efectuate de părți violează secretul corespondenței și nu asigură suficiente garanții în vederea desfășurării unui proces echitabil, deoarece în lipsa unor sancțiuni referitoare la nerespectarea strictă a condițiilor de admisibilitate a unor astfel de probe se poate ajunge la situația paradoxală de a fi analizate procese-verbale de transcriere ce nu au atașate integral redactările în formă scrisă ori suportul care conține înregistrarea nu are atașat la procesul-verbal sigiliul organului de urmărire penală, făcând practic imposibilă o expertizare tehnică. În plus, există posibilitatea ca partea care a efectuat înregistrarea să păstreze trunchiat convorbirea cu consecința denaturării înțelesului anumitor afirmații care au fost rupte din context.

Judecătoria Cluj-Napoca opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice reprezintă mijloace de probă care urmează a fi apreciate de instanță în ansamblul probatoriului administrat, putând fi combătute de către oricare dintre părți. În plus, nu se poate pune problema lezării principiului inviolabilității convorbirilor telefonice, întrucât înregistrarea pusă la dispoziția organelor de cercetare penală a fost efectuată de partea vătămată în memoria telefonului mobil propriu.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil și nu înlătură posibilitatea inculpatului de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă și imparțială stabilită de lege. Faptul că se oferă părților posibilitatea de a prezenta înregistrări realizate în afara prevederilor art. 91¹ din Codul de procedură penală nu înseamnă că se stabilește *a priori* vinovăția vreunei persoane. Vinovăția ori nevinovăția inculpatului se stabilește de către instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate.

De asemenea, dreptul fundamental privind secretul corespondenței nu este un drept absolut, el putând cunoaște, potrivit art. 53 din Constituție, anumite limite. Astfel, poate comporta o restrângere necesară în interesul justiției, atât în scopul descoperirii infracțiunilor și infractorilor, cât și în vederea aflării adevărului.

Dispozițiile legale criticate nu aduc atingere în niciun fel dreptului la apărare consacrat de art. 24 din Constituție, inculpatul putând fi asistat de un apărător care dispune de toate mijloacele procesuale necesare pentru a combate eventualele înregistrări prezentate de partea adversă și admise de instanță.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu înlătură posibilitatea inculpatului de a beneficia, în cadrul unui proces public, judecat într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială și stabilită de lege, de toate drepturile și garanțiile procesuale pe care le presupune dreptul la apărare.

De asemenea, interceptarea și înregistrarea unor convorbiri fără acordul persoanei vizate constituie o restrângere a exercitiului dreptului la secretul corespondenței, acceptată, în conformitate cu art. 53 din Constituție, în cazuri și condiții limitativ și precis determinate, cum ar fi acela al apărării drepturilor și libertăților cetățenilor ori al desfășurării instrucției penale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Roland Caruso în Dosarul nr. 1.333/2006 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

CURTEA,

examinând Încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „Verificarea mijloacelor de probă”, așa cum au fost modificate prin art. 1 pct. 51 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul conținut:

„Înregistrările prevăzute în prezenta secțiune, efectuate de părți sau de alte persoane, constituie mijloace de probă când servesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Orice alte înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, ale art. 28 referitoare la secretul corespondenței, precum și cele ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 91⁶ alin. 2 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate ca și în prezenta cauză. Astfel, prin Deciziile nr. 539 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 18 ianuarie 2005, și nr. 593 din 21 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 19 octombrie 2006, au fost respinse excepțiile ca neîntemeiate pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor de mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 827

din 16 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni

Ion Predescu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție ridicată de Adrian Maticiuc în Dosarul nr. 1.569/2006 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor din Legea fundamentală referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.569/2006, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni**, excepție ridicată de Adrian Maticiuc în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale aflate în calea de atac a apelului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate creează o situație mai grea inculpaților condamnați definitiv, cărora li s-a acordat suspendarea executării pedepsei și care în cursul termenului de încercare beneficiază de grațiere, față de situația inculpaților care săvârșesc cu intenție o nouă faptă penală ce atrage o nouă condamnare. Astfel, cei dintâi pierd și beneficiul grațierii și avantajul suspendării condiționate.

Tribunalul Iași opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece grațierea reprezintă un act de clemență al legiuitorului și care în cazul Legii nr. 543/2002, este condiționat de o atitudine ulterioară aplicării acesteia, și anume a comite alte fapte penale într-o perioadă de trei ani. Aceste dispoziții se referă la toate categoriile de infractori care au beneficiat de grațiere.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art. 7 din Legea nr. 543/2002 instituie cu caracter general o cauză de revocare a beneficiului grațierii, și anume săvârșirea unei noi infracțiuni, cu intenție, în decurs de 3 ani. Incidența altor instituții ale dreptului penal cum este suspendarea condiționată a executării pedepsei, de care beneficiază unii condamnați, nu este de natură a aduce atingere principiului egalității în fața legii a cetățenilor, dispozițiile legii privind grațierea unor pedepse fiind comune tuturor categoriilor de condamnați.

Compararea condițiilor unei legi de grațiere cu cele ale suspendării condiționate nu se poate justifica, deoarece ambele instituții sunt „facultăți ale legiuitorului, respectiv judecătorului, și nu drepturi absolute, ci doar vocații ale persoanei condamnate”.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece normele criticate care stabilesc consecințele comiterii unei noi fapte antisociale de către persoanele care au beneficiat de grațiere se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

În plus, legiuitorul, în exercitarea competenței sale, are deplina libertate de a stabili condițiile grațierii, referitoare la oricare dintre elementele răspunderii juridice, și anume categoriile de fapte antisociale pentru care s-au aplicat pedepse sau alte sancțiuni, categoriile de sancțiuni aplicate făptuitorilor și quantumul acestora, persoana făptuitorilor și forma de vinovăție, precum și cu privire la alte elemente ce țin de limitele grațierii ori consecințele comiterii unor noi fapte antisociale de către persoanele care au beneficiat de actul de clemență.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând Încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 4 octombrie 2002, care au următorul conținut:

„Persoanele grațiate care, în curs de 3 ani, săvârșesc cu intenție o infracțiune vor executa, pe lângă pedeapsa stabilită pentru acea infracțiune, și pedeapsa sau restul de pedeapsă rămas neexecutat ca urmare a aplicării prezentei legi.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 543/2002 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 104 din 9 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 21 februarie 2006, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei de mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție ridicată de Adrian Maticiu în Dosarul nr. 1.569/2006 al Tribunalului Iași. Definitivă și general obligatorie. Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 832

din 16 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă

Ion Predescu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

nr. 4.588/301/2006, Iosif Cornel Farcaș în Dosarul nr. 4.574/301/2006 și Ludovic Bereczki în Dosarul nr. 4.593/301/2006; în fața Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie de către: Dumitru Manoliu în Dosarul nr. 12.097/301/2005 și Tudor Marius Bratu în Dosarul nr. 13.790/301/2005.

La apelul nominal se prezintă autorii excepției Adrian Mateescu și Elena Nicolae, personal și asistați de avocat Mugur-Jak Caracas, și mandatarul Mihai-Cucu Dogaru, pentru ceilalți autori ai excepției, asistat de același avocat. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 1.747—1.753D/2006, nr. 1.852—1.862D/2006, nr. 1.864D/2006, nr. 1.866—1.868D/2006, nr. 1.870D/2006, nr. 1879—1.895D/2006, nr. 1.915—1.916D/2006 este identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Autorii excepției prezenți, avocatul acestora, precum și mandatarul Mihai-Cucu Dogaru sunt de acord cu conexarea.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că sunt întrunite condițiile conexării.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.748—1.753D/2006, nr. 1.852—1.862D/2006, nr. 1.864D/2006, nr. 1.866—1.868D/2006, nr. 1.870D/2006, nr. 1.879—1.895D/2006, nr. 1.915—1.916D/2006 la Dosarul nr. 1.747D/2006, care a fost primul înregistrat.

Având cuvântul, avocatul autorilor excepției prezintă, pe larg, motivele de neconstituționalitate formulate în concluziile scrise depuse în dosare. În concluzie, subliniind redactarea defectuoasă a textului de lege criticat, ce are drept consecință, în opinia sa, interpretarea eronată de către instanțele de judecată, lasă la aprecierea Curții Constituționale modul în care se va pronunța.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 4.589/301/2006, nr. 4.572/301/2006, nr. 4.594/301/2006, nr. 5.448/301/2006, nr. 4.567/301/2006, nr. 4.562/301/2006, nr. 4.560/301/2006, nr. 9.074/301/2006, nr. 5.495/301/2006, nr. 5.461/301/2006,

nr. 5.460/301/2006, nr. 5.458/301/2006, nr. 5.450/301/2006, nr. 5.449/301/2006, nr. 4.588/301/2006, nr. 4.574/301/2006 și nr. 4.593/301/2006, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Iren Kiss, Floare Curpaș, Zoltan Almășan, Viorel-Adrian Mahu, Ștefan Laza și Floare Laza, Gheorghe Popon, Ioan Mihai Nicodin, Teoctist Bejenaru, Milena Miucin, Zaharie Văran, Ion Craia, Victoria Iorga, Gheorghe Joldeș și Simona Georgeta Pop Sabău, Gheorghe Joldeș și Pantelie Neiconi, Iosif Torok, Iosif Cornel Farcaș și Ludovic Bereczki în dosarele menționate.

Prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 14.396/301/2005, nr. 14.404/301/2005, nr. 14.410/301/2005, nr. 14.412/301/2005, nr. 17/301/2006, nr. 14.390/301/2005, nr. 14.393/301/2005, nr. 12.080/301/2005, nr. 18.935/301/2005, nr. 16/301/2006, nr. 18.943/301/2005, nr. 17.501/301/2005, nr. 18.952/301/2005, nr. 14.401/301/2005, nr. 14.397/301/2005, nr. 18.950/301/2005, nr. 16.328/301/2005, nr. 12.472/301/2005, nr. 7/301/2006, nr. 26/301/2006, nr. 11.734/301/2005, 11.876/301/2005 și nr. 4.744/3/2006, **Tribunalul București – Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Ionel Ciochină, Adrian Sever Țipan, Dan Badiu, Constantin Radu, Elena Viorica Rodica Zâmbrean, Paul Dumitru, Ion Gagu, Adrian Mateescu, Vasile Matei, Raveica Matei, Alexandru Chioibaș, Rodica Stanciu, Tudora Dărășteanu, Natalia Victoria Cerba, Aron Butiri, Traian Popa, Fănică Pădineanu, Elena Dumitru, Dumitru Dumitru, Margareta Ema Marieș, Floarea Ciulin, Vasile Pârva, Gheorghe Ciolac, Elena Nicolae, Filoftia Mitrea și Origen Trancă în dosarele menționate.

Prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 12.097/301/2005 și nr. 13.790/301/2005, **Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de către Dumitru Manoliu și Tudor Marius Bratu în dosarele menționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, similară în toate dosarele menționate, se susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, dreptul la apărare și la un proces echitabil, întrucât, prin imprecizia sa, dă posibilitatea instanței de a-l aplica în litigiile dintre persoane fizice, necomercianți, și persoane juridice, comercianți. În acest mod, prin aplicarea procedurii prealabile a concilierii, specifică soluționării litigiilor în materie comercială, raportului juridic civil comerciant-necomerciant, se încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii și se îngreădește dreptul persoanei de a beneficia de judecarea procesului într-un termen rezonabil, suficient pentru pregătirea apărării.

Judecătoria Sectorului 3 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 720¹ din Codul de procedură civilă nu încalcă dispozițiile constituționale la care fac referire autorii excepției. În opinia instanței, „reglementarea etapei prealabile de conciliere este justificată prin natura comercială a litigiilor și necesitatea soluționării cu celeritate a acestora, cu evitarea temporizării și costurilor pe care le presupune demersul judiciar, în scopul protejării comerțului, a activității economice în general.”

Tribunalul București – Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorii excepției.

Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că „art. 720¹ din Codul de procedură civilă [...] nu conține norme, dispoziții, care să contravină Constituției României, ci sunt norme de procedură, care nu încalcă principiile de drept

procesual intern, cât și cele referitoare la cele prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, referindu-se la bogata jurisprudență în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 720¹ din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

„În procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, reclamantul va încerca soluționarea litigiului prin conciliere directă cu cealaltă parte.

În scopul arătat la alin. 1, reclamantul va convoca partea adversă, comunicându-i în scris pretențiile sale și temeiul lor legal, precum și toate actele doveditoare pe care se sprijină acestea. Convocarea se va face prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire, prin telegramă, telex, fax sau orice alt mijloc de comunicare care asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia. Convocarea se poate face și prin înmânarea înscrisurilor sub semnătură de primire.

Data convocării pentru conciliere nu se va fixa mai devreme de 15 zile de la data primirii actelor comunicate potrivit alin. 2.

Rezultatul concilierii se va consemna într-un înscris cu arătarea pretențiilor reciproce referitoare la obiectul litigiului și a punctului de vedere al fiecărei părți.

Înscrisul despre rezultatul concilierii ori, în cazul în care părătul nu a dat curs convocării prevăzute la alin. 2, dovada că de la data primirii acestei convocări au trecut 30 de zile se anexează la cererea de chemare în judecată.”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (1) referitoare la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare și ale art. 53 privind restrângerea exercitiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat, prin numeroase decizii, asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 361 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 29 mai 2006, și Decizia nr. 335 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 19 octombrie 2004, Curtea a statuat că prin instituirea procedurii prealabile de conciliere,

legiutorul a urmărit să transpună în practică principiul celerității soluționării litigiilor dintre părți — mai pregnant în materie comercială — și să degrezeze activitatea instanțelor de judecată. Curtea a reținut că rolul normei procedurale criticate este acela de a reglementa o procedură extrajudiciară care să ofere părților posibilitatea de a se înțelege asupra eventualelor pretenții ale reclamantului, fără implicarea autorității judecătorești competente. Față de aceste rațiuni majore, condiționarea sesizării instanței de parcurgerea procedurii de conciliere cu partea potrivnică nu poate fi calificată ca o îngrijire a accesului liber la justiție, în accepțiunea prohibită de prevederile constituționale de referință, atâta vreme cât partea interesată poate sesiza instanța judecătorească cu cererea de chemare în judecată. Pentru considerentele arătate, Curtea a constatat că dispozițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă sunt în concordanță cu prevederile constituționale privind egalitatea cetățenilor în fața legii, accesul liber la justiție, dreptul la apărare sau cele referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și cu reglementările internaționale cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul persoanei la un proces echitabil, judecat într-un termen rezonabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția adoptată și

Pentru cele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Iren Kiss, Floare Curpaș, Zoltan Almășan, Viorel-Adrian Mahu, Ștefan Laza și Floare Laza, Gheorghe Popon, Ioan Mihai Nicodin, Teoctist Bejenaru, Milena Miucin, Zaharie Văran, Ion Craia, Victoria Iorga, Gheorghe Joldeș și Simona Georgeta Pop Sabău, Gheorghe Joldeș și Pantelie Neiconi, Iosif Torok, Iosif Cornel Farcaș și Ludovic Bereczki în dosarele nr. 4.589/301/2006, nr. 4.572/301/2006, nr. 4.594/301/2006, nr. 5.448/301/2006, nr. 4.567/301/2006, nr. 4.562/301/2006, nr. 4.560/301/2006, nr. 9.074/301/2006, nr. 5.495/301/2006, nr. 5.461/301/2006, nr. 5.460/301/2006, nr. 5.458/301/2006, nr. 5.450/301/2006, nr. 5.449/301/2006, nr. 4.588/301/2006, nr. 4.574/301/2006 și nr. 4.593/301/2006 ale Judecătoriai Sectorului 3 București, de Ionel Ciochină, Adrian Sever Țipan, Dan Badiu, Constantin Radu, Elena Viorica Rodica Zămbrean, Paul Dumitru, Ion Gagu, Adrian Mateescu, Vasile Matei, Raveica Matei, Alexandru Chioibaș, Rodica Stanciu, Tudora Dărășteanu, Natalia Victoria Cerba, Aron Butiri, Traian Popa, Fănică Pădineanu, Elena Dumitru, Dumitru Dumitru, Margareta Ema Marieș, Floarea Ciulin, Vasile Pârva, Gheorghe Ciolac, Elena Nicolae, Filoftia Mitrea și Origen Trancă în dosarele nr. 14.396/301/2005, nr. 14.404/301/2005, nr. 14.410/301/2005, nr. 14.412/301/2005, nr. 17/301/2006, nr. 14.390/301/2005, nr. 14.393/301/2005, nr. 12.080/301/2005, nr. 18.935/301/2005, nr. 16/301/2006, nr. 18.943/301/2005, nr. 17.501/301/2005, nr. 18.952/301/2005, nr. 14.401/301/2005, nr. 14.397/301/2005, nr. 18.950/301/2005, nr. 16.328/301/2005, nr. 12.472/301/2005, nr. 7/301/2006, nr. 26/301/2006, nr. 11.734/301/2005, nr. 11.876/301/2005 și nr. 4.744/3/2006 ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială și de Dumitru Manoliu și Tudor Marius Bratu în dosarele nr. 12.097/301/2005 și nr. 13.790/301/2005 ale Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

